

DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2024-2-13>
УДК 35.975(477)

*Коротченко Наталія Олегівна,
аспірантка кафедри публічної політики
навчально-наукового інституту “Інститут державного управління”
Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна,
майдан Свободи, 4, м. Харків, 61022, Україна
e-mail: n.korotchenko@promodo.com <https://orcid.org/0009-0003-1365-2331>*

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН

Анотація. Публічне управління в умовах цифровізації суспільних відносин потребує цифрової трансформації та реформування існуючої системи. Одним з ключових завдань для органів публічної влади сьогодні стає відхід від усталених стереотипів здійснення своєї діяльності і перехід до нових моделей, що відповідає радикальним змінам соціальної реальності. Один із важливих напрямків публічного управління в умовах цифровізації суспільних відносин є формування та корекція особистого інфопростору громадян та публічних службовців.

У статті досліджено теоретичні підходи модернізації публічного управління: державно-управлінський, політико-соціологічний, суспільно-правовий, інформаційно-комунікативний. Виокремлені проблемні, що можуть слугувати перешкодою цифровізації в публічному управлінні.

Здійснено узагальнення чинників модернізації публічного управління і особливостей реалізації інструментів формування та корекції особистого інфопростору громадян.

У сучасному підході до модернізації публічного управління в умовах цифровізації суспільних відносин мають бути враховані: чинники що впливають на модернізацію публічного управління; шляхи потрапляння пропаганди до особистої «інформаційної бульбашки», через рекламу та рекомендації, ботів, що враховують особисті уподобання, блогерів та псевдоекспертів, псевдолокальні ЗМІ, псевдопатріотичні ЗМІ; алгоритмічні та персональні «інформаційної бульбашки».

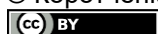
Ключові слова: публічне управління, теоретичні підходи, модернізація, цифрова трансформація, пропаганда, «інформаційна бульбашка», суспільні відносини.

Постановка проблеми. Публічне управління у контексті цифрових зв'язків із громадськістю потребує цифрової трансформації та реформування існуючої системи. Одним із ключових завдань органів державної влади сьогодні є відхід від усталених схем здійснення своєї діяльності і перехід до нових моделей, адаптованих до соціальних реалій, що принципово змінилися.

Як цитувати: Коротченко Н. О. Теоретичні основи модернізації публічного управління в умовах цифровізації суспільних відносин. *Державне будівництво*. 2024. № 2 (36). С. 172–181. DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2024-2-13>

In cites: Korotchenko, N.O. (2024). Theoretical basis of modernization of public administration in the conditions of digitalization of public relations. *State Formation*, no. 2 (36), 172–181. DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2024-2-13> [in Ukrainian].

© Коротченко Н. О., 2024

This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0

Одним із важливих напрямів державного управління в умовах цифрових суспільних відносин є формування та модифікація персонального інформаційного простору громадян та державних службовців.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження у сфері державного управління, що мають дотисніть до проблематики роботи, розглядаються такими українськими вченими, як А. Бакуменко, В. Дзюндзюк, Л. Кочубей, О. Кудь, О. Крутій, І. Лопатченко, Л. Мазуренко, Н. Ніколаєнко, О. Комарчук, О. Радченко, О. Пархоменко-Куцевіл, Л. Писаренко, А. Помаза-Пономаренко, І. Лопатченко, І. Залєвська, Г. Удренас, В. Цимбалюк та ін. Конкретні питання забезпечення публічного управління в епоху цифрової трансформації розглядають такі українські вчені, як Ю. Батир, В. Дзюндзюк, І.М. Лопатченко, Л. Писаренко, А. Помаза-Пономаренко, автор тощо та ін., що пропонують нові моделі інформаційної безпеки і шляхи її підвищення. Серед зарубіжних дослідників публічне управління в епоху цифрових трансформацій на особливу увагу заслуговують напрацювання таких авторів, як Д. Бітон, Ф. Террі, К. Томкінс, К. Талбот, Е. Халачмі, Б. Хадсон, М. Хольцер, В. Гіллсон, С. Simon, М. Tagliabue Schmeiss, М. Freire та ін. [1-17].

Водночас слід зазначити, що проблема публічного управління в епоху цифрових трансформацій досі залишається недостатньо розробленою. Крім того, розробка зарубіжних науковців адаптована до специфіки тих чи інших країн, а тому не може бути реалізована безпосередньо в Україні без відповідної адаптації.

Метою роботи є аналіз теоретичних основ модернізації публічного управління в умовах цифровізації суспільних відносин.

Застосована методологія і методи. Методи дослідження інтегрують сучасні загальнонаукові методи та спеціальні наукові методи пізнання. Під час роботи з науковою інформацією та законодавством використовувався аналітичний підхід з метою всебічного вивчення предмета дослідження та виділення його особливостей.

Виклад основного матеріалу. Радикальні зміни реальності зумовлює пріоритетність реформування існуючої системи публічного управління нашої країни. Одним з ключових завдань для органів публічної влади сьогодні стає відхід від усталених стереотипів здійснення своєї діяльності і перехід до нових моделей, що потребує цифрової трансформації публічного управління.

Публічне управління охоплює багато взаємозв'язків і аспектів, що можуть істотно посилюватися або послаблюватися під впливом зовнішніх (особливо глобальних) тенденцій. Найактуальнішою проблемою публічного управління в епоху цифрових трансформацій є «Концепція свободи» (доповідь Світового банку). У звіті Світового банку зазначається, що «свободу» можна розглядати як ряд можливостей, тоді розвиток можна розглядати, як «усунення всіх форм несвободи» (тобто ізоляції можливостей)» [5]. За словами А. Сена, в публічному управлінні в епоху цифрових трансформацій необхідно мати баланс свободи і державного контролю. Прикладна цінність цього виявляється в

можливості модернізації публічного управління де, як вказує автор, «одна свобода сприяє здатності створювати іншу свободу» [5].

Такі відносини, а саме баланс свободи і державного контролю як чинник цифрових трансформацій публічного управління, автори називають «взаємністю», що проявляється в трьох аспектах: по-перше, вибір і свобода визнаються відправною точкою та основою модернізації системи публічного управління на основі цифрових технологій; по-друге, як внутрішню цінність різних аспектів публічного управління, так і ідеї про розвиток та позитивну свободу; і по-третє, що ці аспекти мають застосування у забезпеченні справедливого розвитку за допомогою цифрових рішень, що базуються на технології блокчейну [5]. Останній аргумент – «прикладне значення забезпечення справедливого розвитку» – є важливою частиною розкриття думки автора та логіки цього наукового дослідження: вона ґрунтується та підкреслюється в пошуку відповідного шляху оновлення системи публічного управління через використання технології блокчейн і децентралізованих інформаційних платформ. Вони пропонують чіткі механізми прозорості та довіри для більшої свободи та об'єктивного (або раціонального) вибору всіх залучених сторін, а не лише органів державної влади [5].

Визначення механізмів прозорості та довіри, як чинника свободи та раціонального вибору всіх залучених сторін, є найактуальнішою проблемою публічного управління в епоху цифрових трансформацій. Найбільший науковий спадок у напрямку модернізації суспільних відносин залишили соціологи та політологи. Такі соціологи, як Т. Парсонс, Н. Смелзер, М. Вебер, Н. Гіро, вказують на те, що «модернізація означає суспільно корисну свободу, дисциплінований індивідуалізм і навіть свободу думки, свободу вибору, свободу економічної діяльності, засновану на раціоналізмі» (за Е. Гідденсом, М. Гайдеггером та Р. Інглхарт) [5]. Ян Роксборо визначає модернізацію як «підвищення спроможності суспільства до трансформації». І. Балашов вважає, що поняття «модернізація» є лише неминучим додатком сучасного етапу розвитку суспільства, що відповідає сучасним тенденціям, і конкретно, комп'ютеризації. [5; 15].

А. Куд визначає шлях модернізації системи публічного управління на основі децентралізованих інформаційних систем, як такий, що повністю відповідає сучасним тенденціям, а саме цифровізації, і узагальнює тлумачення модернізації в літературі різних наук і визначає, що її можна оцінювати в трьох аспектах: 1) приведення у відповідність до нових вимог і стандартів, технічних умов, показників якості; 2) «макропроцес» розвитку від традиційного суспільства до сучасного; 3) процес оновлення принципів побудови у соціальних системах (економічної, правової, релігійної), що неминуче призведе до масштабніших змін у самій соціальній системі [5]. Автор вважає, що цей аспект модернізації доцільно застосовувати до систем публічного управління. У цьому сенсі «модернізація системи публічного управління» означає найкраще розуміння та спільну розробку цих інструментів та ресурсів, а також допомогу один одному в процесі формулювання та реалізації заходів політики [5].

У сучасних умовах фокус управління має зміститися до модернізації державно-управлінських відносин. Автори виділяють такі фактори що впливають на модернізацію державно-управлінських відносин.

Фактор 1: Вхідження суспільства до інформаційної цивілізації. Основними характеристиками цього чинника є зростаюча роль інформації та телекомунікацій, виникнення мережевих структур, формування Інтернету як віртуального світу, що впливає реальний світ. Виходячи з цього фактору, державне управління має зазнати змін у бік формування електронного уряду, електронної демократії, мережевих структур управління, штучного інтелекту [5].

Фактор 2. Нестійкість, суспільного розвитку. Основними характеристиками цього фактору є посилення динаміки і масштабів кризи, глобалізація, нестабільність, що зберігається, і хаос, що зберігається. Для цього необхідно провести зміни у державному управлінні, а саме розробити системи прогнозування, запобігання кризам та методи антикризового управління [5].

Фактор 3. Демократизація сучасного суспільства. Основними характеристиками цього чинника є індивідуальна і групова свобода, поширення демократії у різних формах: економічної, політичної, культурної, інформаційної, електронної тощо.

Фактор 4: Деформація публічного управління. Основними рисами цього фактору є корумпованість установ та посадових осіб, бюрократизм, неефективність прийняття управлінських рішень, низька культури управління. Відповідно до цього фактору, державне управління має зазнати змін, а саме, дебюрократизацію, дерегулювання, реструктуризацію, боротьбу з корупцією та впровадження передових методів управління тощо [5].

Аналізуючи сучасні наукові методи вирішення проблем модернізації публічного управління у контексті цифрових суспільних відносин, ми можемо системно осмислити наукові методи формування та розвитку державного управління у цьому контексті. Ми розділили наукові підходи на чотири блоки: державно-управлінський, суспільно-правовий, інформаційно-комунікативний, політико-соціологічний (див. рисунок).

У рамках державно-управлінського підходу розвиток публічного управління розглядається як проблема в контексті цифрової трансформації та вивчається у роботах наступних українських дослідників: як Б. Дзюндзюк, О. Крутій, О. Радченко та ін. [6; 7; 14; 15]. Політико-соціологічний підхід передбачає дослідження цифрової трансформації крізь призму збільшення спроможності до соціальної трансформації. Автори вказують на те, що «модернізація передбачає не будь-яку, а «відповідальну», суспільно корисну свободу, дисциплінований індивідуалізм і навіть свободу думки, свободу вибору, свободу економічної діяльності ґрунтуються на раціоналізмі» (за Е. Гідденсом, М. Гайдеггером та Р. Інглхарт). Ян Роксборо визначив модернізацію як «збільшення спроможності до соціальної трансформації». І. Балашов застосовує поняття «модернізація» лише до сучасного історичного етапу розвитку суспільства відповідно до таких цінностей, як «раціоналізм,

урбанізація, ефективність, індустріалізація, комп'ютеризація тощо». (Т. Парсонс, Н. Смелзер, М. Вебер, Л. Мазуренко та ін) [8; 15]. З позицій інформаційно-комунікативного підходу досліджується механізми цифрової трансформації крізь призму інформаційної безпеки, протидії пропаганді (Л. Кочубей, А. Куд, Н. Ніколаєнко, О. Пархоменко-Куцевіл та ін.) [4; 5; 9; 10].

Рисунок 1. – Наукові підходи до модернізації публічного управління в умовах цифровізації суспільних відносин.

Figure 1. – Scientific approaches to the modernization of public administration in the context of digitalization of public relations.

Суспільно-правовий підхід визначає роль суспільно-правових основ модернізації публічного управління (І. Залєвська, Л. Писаренко, В. Цимбалюк, Г. Удренас та ін.) [2; 11; 16].

Одним із важливих напрямів практики державного управління в умовах цифрових суспільних відносин є формування та профілактика персонального інформаційного простору громадян та державних службовців. Це питання особливо важливе в умовах сучасної війни в Україні. Рішення ухвалено Радою національної безпеки та оборони 18 березня 2022 року («про порядок проведення єдиної інформаційної політики в умовах воєнного стану») що передбачає проведення єдиної інформаційної політики в умовах воєнного стану і є пріоритетним питанням забезпечення національної безпеки [12]. Нині в Україні також діє при РНБО «Центру протидії дезінформації», основною метою якого є боротьби з неправдивою інформацією. Центр є робочим органом Ради національної безпеки та оборони України. Він створений відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України від 11 березня 2021 року та набрав чинності після Указу Президента України від 19 березня 2021 року (№ 106). Пріоритетами діяльності його є: інформування населення; розкриття дезінформації та маніпуляції свідомістю; забезпечення інформаційної безпеки; боротьба з інформаційним тероризмом тощо [12].

Результатом роботи Центру стало розробка спеціалістами центру освітнього курсу «Дезінфакеція твого інфопростору». Автори досліджують як пропаганда впливає на особистий інформаційний простір. Згідно з дослідженням центру, всі люди перебувають у так званому «інформаційній бульбашці» [1]. Це стан інтелектуальної ізоляції, викликаний персоналізованими результатами пошуку, коли алгоритм сайту вибірково передбачає, що ви хочете бачити, ґрунтуючись на інформації про вас, таку як ваше місце розташування, поведінка після кліку та історія пошуку. У результаті вони позбавляються доступу до інформації, яка не відповідає вашим поглядам, фактично ізолюючи вас у вашому власному культурному чи ідеологічному «міхурі» [1].

Пропаганда проникає в особисті «інформаційні бульбашки» різними способами, наприклад: 1) через рекламу та рекомендації; 2) через ботів, які враховують особисті переваги; 3) через блогерів та псевдоекспертів; 4) через псевдо-місцеві ЗМІ; 5) через псевдопатріотичні ЗМІ. Це відбувається після того, як формується «міхур» особистої інформації, чи то за допомогою алгоритмів та персоналізації.

Перший спосіб – через рекламу та рекомендації. Використовуючи дані про інтернет-активність людей, накопичені алгоритмами різних соціальних мереж, промоутери можуть налаштовувати рекламу, що таргетує, дозволяючи їй точно проникати в інформаційний простір людини. Якщо не тільки піарники, а й психологи вивчатимуть зміст реклами, люди обов'язково відреагують на неї. Це також стосується контенту, що рекомендується вам різними соціальними мережами [1].

Другий спосіб – врахувати особисті переваги, змусивши бота вивчити інформацію про конкретну людину. Так, зокрема, списки друзів, музичні або спортивні уподобання, особисті хобі, або навіть інформація про ваші подорожі, промоутери можуть створювати або коригувати профілі ботів, щоб зацікавити їх і відповідно увійти в особисті інформаційні простори [1, с. 20].

Третій шлях – через блогерів та псевдоекспертів. Отримавши інформацію про індивідуальні уподобання, пропагандисти розглядають індивідуумів як одиницю певної цільової аудиторії, яка є об'єктом «обробки» блогерів та псевдоекспертів [1, с. 21].

Четвертий шлях – це псевдомісцеві ресурси. Пропагандисти створюють псевдомісцеві джерела, що імітують роботу місцевих ЗМІ. В інформаційних потоках цих ЗМІ, у нейтральних і навіть патріотичних публікаціях приховані повідомлення та наративи, необхідні для пропаганди. Пропагандисти роблять таку роботу, щоб ви ні в чому не сумнівалися [1, с. 29].

П'ятий шлях – це псевдопатріотичні та інсайдерські ресурси. Людям завжди цікаво дізнатися щось трохи більше чи трохи швидше, ніж інші. Звісно, пропагандисти не можуть не скористатися цією якістю. Щоб задовольнити цікавість, вони створюють контрольовані внутрішні ЗМІ [1].

Автор виділяє такі рівні неправдивої інформації чи брехні. Перший рівень - фейкові новини, маніпуляції та дезінформація. Другий рівень – чутки, теорії змови та пропаганда. Третій рівень – місінформація, подолання фейків через факти.

Ще одним інструментом у боротьбі з дезінформацією є фактчекінг, як перевірка фактів, як підхід, що ґрунтується на принципі факти проти фейків. Фактчекінг, як перевірка фактів - це підхід «5w i h» ((who?; what?; when?; where?; why? i how?) (Хто? Що? Коли? Де? Де? Чому? І як?). Метод «5w i h» є набір питань-відповідей для збору інформації. Метод «5w i h» найчастіше використовується у роботі журналістами, які перевіряють факти. Згідно з методом «5w i h», інформація є повною лише в тому випадку, якщо вона відповідає на такі запитання: 1) Хто? Про кого це? 2) Що? Що сталося? 3) Коли? Коли це сталося? 4) Де? Де це сталося? 5) Чому? Чому це відбувається? 6) Як? Як це сталося [1].

Отримані результати дозволять представникам органів державної влади розробляти стратегії та тактики руйнування небезпечних персональних інформаційних просторів громадян та формувати методи виходу з небезпечних інформаційних просторів. В умовах цифровізації державного управління забезпечення інформаційної безпеки в Україні має ґрунтуватися на синхронних діях державних інституцій та громадянського суспільства. Це особливо важливо у час, коли роль інформаційної культури у зміцненні стійкості громадян до дезінформації істотно зростає.

Висновки з даного дослідження та перспективи подальших досліджень. Розглянуті наукові підходи до розвитку публічного управління в умовах цифровізації суспільних відносин нами були сформовані у чотири кластери, а саме державно-управлінський, суспільно-правовий, інформаційно-комунікативний, політико-соціологічний. Модернізація державно-управлінських відносин розглянуто нами під впливом таких факторів, як входження суспільства до інформаційної цивілізації, нестійкість суспільного розвитку, демократизація сучасного суспільств та деформація публічного управління. Одним із важливих напрямів практики державного управління в умовах цифрових суспільних відносин є формування та профілактика персонального інформаційного простору громадян та державних службовців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Батир Ю. Г., Помаза-Пономаренко А. Л., Лопатченко І. М. Державне регулювання інформаційної безпеки України в умовах воєнного стану. *Вісник національного університету цивільного захисту України. Сер. Державне управління.* 2024. Вип. 1 (20). С. 31–34.
2. Залевська І. І., Удренас Г. І. Інформаційна безпека України в умовах російської військової агресії. *Південноукраїнський правничий часопис.* 2022. № 1–2. С. 20–26.
3. Конституція України. 2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/27-20#n2>
4. Кочубей Л. О. Інформаційна безпека держави: інструменти захисту українського інформаційного поля (на прикладі особливостей інформаційно-комунікаційних технологій у сучасному Донбасі). *Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень імені І.Ф. Кураса.* 2015. № 3. С. 220–237.
5. Кудь О. Модернізація системи публічного управління в епоху інформаційних платформ : монографія. Харків : Право, 2022. 432 с. DOI: <https://doi.org/10.31359/9789669984296>
6. Крутій О. М., Радченко О. В. Публічний діалог в системі політичної культури демократичного суспільства : монографія. Харків : АДНДУ, 2015. 396 с.

7. Лопатченко І. М. Застосування соціальних мереж як сучасного механізму взаємодії органів влади і громадськості. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: Державне управління*. 2018. Вип. 4. С. 34–43. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadpsdu_2018_4_6
8. Мазуренко Л. І. Інформаційна безпека в умовах російсько-української війни: виклики та загрози. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, серія «Питання політології»*. 2022. № 42. С. 50–57. DOI: <https://doi.org/10.26565/2220-8089-2022-42-08>
9. Ніколаєнко Н. О., Комарчук О. О. Засоби масової комунікації як детермінанти гібридної війни : монографія. Нац. ун-т кораблебудування ім. адмірала Макарова. Миколаїв, 2021. 217 с.
10. Пархоменко-Куцевіл О. І. Забезпечення інформаційної безпеки під час здійснення військових операцій та бойових дій. *Публічне управління та адміністрування в умовах війни і в поствоєнний період в Україні: матер. Всеукр. наук.-практ. конф. у 3х т.* Київ : ДЗВО «Університет менеджменту освіти» НАПН України. 2022. № 1. С. 39–43.
11. Писаренко Л. М. Фейки як інструменти інформаційної війни. *Європейський вибір України, розвиток науки та національна безпека в реаліях масштабної військової агресії та глобальних викликів XXI століття»: у 2 т.: матер. Міжнар. наук.-практ. конф.* Одеса : ВД «Гельветика». 2022. 1. С. 859–861.
12. Про Доктрину інформаційної безпеки України: Указ Президента України №47/2017 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 29 грудня 2016 року «Про Доктрину інформаційної безпеки України». URL: <https://www.president.gov.ua/documents/472017-21374>
13. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України 2021: Указ Президента України № 685/2021 від 15 жовтня 2021 року «Про Стратегію інформаційної безпеки». URL: <https://www.president.gov.ua/documents/6852021-41069>
14. Радченко О. В., Крутій О. М. Гібридні загрози системі територіальної організації влади в Україні як елемент російської агресії. *Наукові перспективи: журнал*. 2023. № 7(37). С. 257–269. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-7\(37\)-257-268](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-7(37)-257-268)
15. Енциклопедичний словник з державного управління / Бакуменко А. М. та ін. ; за ред. Ю. В. Ковбасюка, В. П. Трощинського, Ю. П. Сурміна. Київ : НАДУ, 2010. 820 с.
16. Цимбалюк В. С. Правове регулювання інформаційної безпеки в Україні: проблеми теорії та практики, *Адміністративне право і процес*. 2014. № 2(8). С. 22–30.
17. Freire M. R., Simao L. EU-Russia Relations and the Unravelling of the European Security Regime in the Context of the Ukraine Crisis: Understanding Diverging Perceptions / In Casier T., DeBardeleben J. (eds.) *EU–Russia Relations in Crisis*. 2018. P.159–177.

Стаття надійшла до редакції 04.10.2024 р.

Стаття рекомендована до друку 24.11.2024 р.

Korotchenko N. O.,

Postgraduate Student of the Department of Public Policy,
Educational and Scientific Institute «Institute of Public Administration»
of V. N. Karazin Kharkiv National University,
4 Svobody Sq., Kharkiv, 61022, Ukraine
e-mail: n.korotchenko@promodo.com <https://orcid.org/0009-0003-1365-2331>

THEORETICAL BASIS OF MODERNIZATION OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THE CONDITIONS OF DIGITALIZATION OF PUBLIC RELATIONS

Annotation. Public administration in the context of digitalization of public relations requires digital transformation and reform of the existing system. One of the key tasks for public authorities

today is to move away from established stereotypes of carrying out their activities and transition to new models that correspond to radical changes in social reality. One of the important areas of public administration in the context of digitalization of public relations is the formation and correction of the personal information space of citizens and public servants.

The article examines theoretical approaches to the modernization of public administration: public-administrative, political-sociological, social-legal, information-communicative. Problematic issues that may serve as an obstacle to digitalization in public administration are identified.

The factors of modernization of public administration and the features of the implementation of tools for the formation and correction of citizens' personal information space are summarized.

The modern approach to the modernization of public administration in the context of digitalization of public relations should take into account: factors that influence the modernization of public administration; ways propaganda enters the personal information bubble through advertising and recommendations, bots that take personal preferences into account, bloggers and pseudo-experts, pseudo-local media, pseudo-patriotic media; algorithmization and personalization of the personal information bubble.

Keywords: *public administration, modernization, digital transformation, propaganda, information bubble, public relations.*

REFERENCES

1. Batur, Yu.H., Pomaza-Ponamarenko, A.L., Lopatchenko, I.M. (2024). State regulation of information security of Ukraine in the conditions of martial law. *Bulletin of the National University of Civil Defense of Ukraine. Ser. Public Administration*, vyp. 1 (20), 31–34. [in Ukrainian].
2. Zaljevsjka, I., Udrenas, Gh. (2022). Information Security of Ukraine in the Context of Russian Military Aggression. *South Ukrainian Law Journal*, 1- 2, 20–26. [in Ukrainian].
3. Constitution of Ukraine. URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/27-20#n2>
4. Kochubej, L. (2015). Information Security of the State: Tools for Protecting the Ukrainian Information Field (on the Example of Peculiarities of Information and Communication Technologies in the Modern Donbas). *Scientific notes of the Institute of Political and Ethnonational Studies named after I.F. Kurasa*, 3, 220–237. [in Ukrainian].
5. Kud, O. (2022). Modernization of the public administration system in the era of information platforms. Kharkiv: Pravo. 432. DOI: <https://doi.org/10.31359/9789669984296> [in Ukrainian].
6. Krutii, O.M., Radchenko, O.V. (2015). Public dialogue in the system of political culture of a democratic society: monohrafiia. Kharkov ADNDU. 396 p. [in Ukrainian].
7. Lopatchenko, I.M. (2018). Application of social networks as a modern mechanism of interaction between authorities and the public. *Visnyk Natsionalnoi akademii Derzhavnoi prykordonnoi sluzhby Ukrainy. Seriya: Derzhavne upravlinnia*, vyp. 4. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadpsdu_2018_4_6 [in Ukrainian].
8. Mazurenko, L. (2022). Information Security in the Terms: The Russian-Ukrainian War: Challenges and Threats. *The journal of V. N. Karazin Kharkiv National University. Series «Issues of Political Science»*, 42, 50–57. DOI: <https://doi.org/10.26565/2220-8089-2022-42-08> [in Ukrainian].
9. Nikolaenko, N.O., Komarchuk, O.O. (2021). Means of mass communication as determinants of hybrid war: monohrafiia. Nats.un-t korablebuduvannia im. Admiral Makarova. Mykolaiv. [in Ukrainian].
10. Parkhomenko-Kucevil, O. (2022). Ensuring information security during military operations and hostilities. *Public management and administration in the conditions of war and in the post-war period in Ukraine: materials of Vseukr. science and practice conf. in three volumes. Kyiv: DZVO «University of Education Management» National Academy of Sciences of Ukraine*, 1, 39–43. [in Ukrainian].

11. Pysarenko, L. (2022). Fakes as tools of information warfare. *The European choice of Ukraine, the development of science and national security in the realities of large-scale military aggression and global challenges of the 21st century: in 2 volumes: materials of International Sciences. practice conf. Ukraine, Odesa: «Helvetika» publishing house, 1, 859–861.* [in Ukrainian].
12. About the Doctrine of Information Security of Ukraine: Decree of the President of Ukraine No. 47/2017 «On the Decision of the National Security and Defense Council of Ukraine dated December 29, 2016 «On the Doctrine of Information Security of Ukraine». URL: <https://www.president.gov.ua/documents/472017-21374>
13. About the decision of the National Security and Defense Council of Ukraine 2021: Decree of the President of Ukraine No. 685/2021 dated October 15, 2021 «On Information Security Strategy». URL: <https://www.president.gov.ua/documents/6852021-41069>
14. Radchenko, O.V., Krytii, O.M. (2023). Hybrid threats to the system of territorial organization of power in Ukraine as an element of Russian aggression. *Naukovi perapektyvy: zhurnal, 7(37), 257-269* DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-7\(37\)-257-268](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-7(37)-257-268) [in Ukrainian].
15. Bakymenko, A.M., Kovbasyk, Yu.V., Troshchynskoho, V.P., Surmin, Yu.P. (2010). Encyclopedic dictionary of public administration. Kyiv. NADU. 820. [in Ukrainian].
16. Cymbaljuk, V. (2014). Legal regulation of information security in Ukraine: problems of theory and practice. *Administrative law and process, 2(8), 22–30.*
17. Freire, M.R., Simao, L. (2018). EU-Russia Relations and the Unravelling of the European Security Regime in the Context of the Ukraine Crisis: Understanding Diverging Perceptions / In Casier T., DeBardeleben J. (eds.) *EU–Russia Relations in Crisis. 159–177.*

The article was received by the editors 04.10.2024.

The article is recommended for printing 24.11.2024.